Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 20. maja 2021 *

„Predhodno odločanje – Socialna varnost – Določitev zakonodaje, ki se uporablja – Uredba (EGS) št. 1408/71 – Člen 13(2)(a) – Člen 14(2) – Oseba, ki je običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic – Ena sama pogodba o zaposlitvi – Delodajalec s sedežem v državi članici stalnega prebivališča delavca – Opravljanje zaposlitve izključno v drugih državah članicah – Delo, ki je bilo v zaporednih obdobjih opravljeno v različnih državah članicah – Pogoji“

V zadevi C-879/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče, Poljska) z odločbo z dne 19. septembra 2019, ki je na Sodišče prispela 2. decembra 2019, v postopku

FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe

proti

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie,

ob udeležbi

UA,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi N. Wahl, predsednik senata, F. Biltgen (poročevalec), sodnik, in L. S. Rossi, sodnica,

generalni pravobranilec: E. Tanchev,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe W. Barański, adwokat,

– za Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie M. Drewnowski, radca prawny,

– za poljsko vlado B. Majczyna, agent,

– za belgijsko vlado L. Van den Broeck in S. Baeyens, agenta,

* Jezik postopka: poljščina.

– za Evropsko komisijo D. Martin in A. Szmytkowska, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 14(2)(b) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3) ter spremembi z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 308) (v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe (v nadaljevanju: Format) in Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie (zavod za socialna zavarovanja, 1. oddelek v Varšavi, Poljska) glede določitve zakonodaje, ki se na področju socialne varnosti uporablja za UA, delavca družbe Format (v nadaljevanju: zadevna oseba).

Pravni okvir

3 V skladu s šesto uvodno izjavo Uredbe št. 1408/71 morajo določbe o koordinaciji jamčiti, da delavci, ki se gibljejo v Uniji, in njihovi vzdrževani družinski člani in preživele osebe ohranijo pravice in ugodnosti, ki so jih pridobili ali jih pridobivajo.

4 Iz osme uvodne izjave te uredbe izhaja, da je namen njenih določb ta, da za zadevne osebe načeloma velja sistem socialne varnosti le ene države članice, da bi se preprečilo prekrivanje nacionalnih zakonodaj, ki se uporabljajo, in zapleti, ki lahko iz tega izhajajo.

5 Člen 1(h) navedene uredbe določa, da v tej uredbi „stalno prebivališče“ pomeni običajno prebivališče.

6 V okviru naslova II te uredbe, naslovljenega „Določitev zakonodaje, ki se uporablja“, člen 13, naslovljen „Splošna pravila“, določa:

„1. Ob upoštevanju členov 14c in 14f se za osebe, za katere velja ta uredba, uporablja zakonodaja samo ene države članice. Zakonodaja, ki se uporabi, se določi v skladu z določbami tega naslova.

2. V skladu s členi [Brez poseganja v člene od] 14 do 17:

(a) za osebo, zaposleno na ozemlju ene države članice, velja zakonodaja te države, tudi če stalno prebiva na ozemlju druge države članice ali če je registrirani sedež ali poslovna enota podjetja ali posameznika, ki osebo zaposluje, na ozemlju druge države članice;

[…]“

7 Pod istim naslovom člen 14 Uredbe št. 1408/71, naslovljen „Posebna pravila za zaposlene osebe, ki niso mornarji in opravljajo plačano zaposlitev“, določa:

„Člen 13(2)(a) se uporablja v skladu z naslednjimi izjemami in posebnostmi:

1. (a) Za osebo, zaposleno na ozemlju države članice v podjetju, kateremu običajno pripada, in ki jo to podjetje napoti na ozemlje druge države članice, da tam opravlja delo za to podjetje, še naprej velja zakonodaja prve države članice, če predvideno trajanje tega dela ne presega 12 mesecev in če oseba ni poslana da nadomesti drugo osebo, ki ji je potekla napotitev.

[…]

2. Za osebo, ki je običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic, se veljavna zakonodaja določi na naslednji način:
   (a) za oseb[o], ki je zaposlena kot član potujočega ali letalskega osebja v podjetju, ki za najem ali plačilo ali na lasten račun opravlja storitve mednarodnega prevoza potnikov ali blaga po železnici, cesti, zraku ali celinskih plovnih poteh in ki ima svoj statutarni sedež ali poslovno enoto na ozemlju države članice, velja zakonodaja te države. […]

   […]
   (b) Za osebo, ki ni omenjena v (a), velja:
      (i) zakonodaja države članice, v kateri stalno prebiva, če opravlja svojo dejavnost deloma na tem ozemlju ali če pripada več podjetjem ali več delodajalcem, ki imajo svoje registrirane sedeže ali poslovne enote na ozemlju različnih držav članic;
      (ii) zakonodaja države članice, na ozemlju katere je statutarni sedež ali poslovna enota podjetja ali posameznika, pri katerem je zaposlena, če stalno ne prebiva na ozemlju nobene od držav članic, v katerih opravlja delo.

   […]“

8 Na podlagi člena 12a Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe št. 1408/71 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 83), v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3) ter spremembi z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 647/2005 z dne 13. aprila 2005 (UL 2005, L 117, str. 1), morajo organi pristojne države članice v smislu Uredbe št. 1408/71 osebi, običajno zaposleni na ozemlju dveh ali več držav članic v smislu člena 14(2)(b) te uredbe, izdati potrdilo o tem, da za to osebo velja zakonodaja navedene pristojne države članice.

9 To potrdilo, katerega vzorec je določen v Sklepu št. 202 Upravne komisije Evropskih skupnosti za socialno varnost delavcev migrantov z dne 17. marca 2005 o vzorčnih obrazcih, potrebnih za uporabo uredb Sveta (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72 (E 001, E 101, E 102, E 103, E 104, E 106, E 107, E 108, E 109, E 112, E 115, E 116, E 117, E 118, E 120, E 121, E 123, E 124, E 125, E 126 in E 127) (UL 2006, L 77, str. 1), je na splošno znano pod imenom „obrazec E 101“ ali „potrdilo E 101“.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

10 Zadevna oseba, poljski državljan s stalnim prebivališčem na Poljskem, je od 20. oktobra 2006 do 31. decembra 2009 za družbo Format s sedežem na Poljskem delala na podlagi pogodbe o zaposlitvi za določen čas. V tem obdobju je delala v Franciji od 23. oktobra 2006, v Združenem kraljestvu od 5. novembra 2007 do 6. januarja 2008, nato pa ponovno v Franciji od 7. januarja 2008.

11 Zavod za socialna zavarovanja v Varšavi, 1. oddelek v Varšavi, je z odločbo z dne 13. februarja 2008 na podlagi člena 14(1)(a) in (2)(b) Uredbe št. 1408/71 zadevni osebi zavrnil izdajo potrdila E 101, ki bi potrjevalo, da je bila ta oseba iz naslova dela, ki ga je od 23. decembra 2007 do 31. decembra 2009 opravljala za družbo Format, vključena v poljski sistem socialne varnosti.

12 Družba Format in zadevna oseba sta zoper to odločbo vložili tožbo pri Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi, Poljska), ki je bila zavrnjena. To sodišče je menilo, da je zadevna oseba več mesecev zaporedoma za družbo Format delala na ozemlju dveh držav članic, zato ne spada na področje uporabe člena 14(2)(b) Uredbe št. 1408/71, ampak na področje uporabe člena 13(2)(a) te uredbe.

13 Družba Format je zoper odločbo navedenega sodišča pri Sad Apelacyjny w Warszawie (višje sodišče v Varšavi, Poljska) vložila pritožbo, ki je bila zavrnjena z odločbo z dne 23. januarja 2018.

14 To sodišče je poudarilo, da iz sodbe z dne 4. oktobra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe (C-115/11, EU:C:2012:606), izhaja, da pojem „oseba, ki je običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic“ v smislu člena 14(2)(b)(ii) Uredbe št. 1408/71 ne zajema položajev, v katerih je opravljanje zaposlitve na ozemlju ene same države članice običajen položaj zadevne osebe. Navedeno sodišče je menilo, da je ob upoštevanju dejstva, da je delo, ki ga je zadevna oseba opravila v vsaki državi članici, trajalo več mesecev, naravo njenega dela, in sicer gradbena dela, in profil dejavnosti družbe Format, in sicer izvedba gradbenih del v več državah članicah, zadevna oseba dejansko opravljala običajno delo na ozemlju ene same države članice in je torej spadala na področje uporabe člena 13(2)(a) te uredbe.

15 Družba Format je zoper to odločbo vložila kasacijsko pritožbo pri predložitvenem sodišču.

16 To sodišče meni, da sodba z dne 4. oktobra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe (C-115/11, EU:C:2012:606), ki se je nanašala na zadevo v glavni stvari, ki se je ravno tako nanašala na družbo Format in dejansko stanje iz istega obdobja kot v zadevi v glavni stvari, ne odpravlja dvomov v zvezi z razlago člena 14(2) Uredbe št. 1408/71, ki se porajajo v tej zadevi. V tej sodbi je Sodišče sicer res razsodilo, da je treba to določbo razlagati tako, da oseba, ki v okviru zaporednih pogodb o zaposlitvi, ki kot kraj opravljanja dela določajo ozemlje več držav članic, v času trajanja vsake od teh pogodb dejansko opravlja svojo zaposlitev na ozemlju le ene od teh držav, ni zajeta s pojmom „oseba, ki je običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic“ v smislu te določbe. Vendar naj bi se dejansko stanje zadeve v glavni stvari, v kateri je bila izdana navedena sodba, in sicer, da je zadevna oseba na podlagi zaporednih pogodb o zaposlitvi delala v več državah članicah in je med trajanjem vsake od teh pogodb opravljala svojo zaposlitev izključno na ozemlju ene od teh držav, razlikovalo od dejanskega stanja v obravnavani zadevi v glavni stvari, ker je zadevna oseba na podlagi ene same pogodbe o zaposlitvi v dveh obdobjih, ki sta si neposredno sledili, opravljala zaposlitev na ozemlju dveh različnih držav članic.

17 Poleg tega naj bi iz sodbe z dne 12. julija 1973, Hakenberg (13/73, EU:C:1973:92, točka 19), izhajalo, da pojem „oseba, ki je običajno zaposlena“ v smislu člena 14(2) Uredbe št. 1408/71 obsega osebe v doslednem in nepretrganem delovnem razmerju, ki se hkrati ali v zaporednih obdobjih nanaša na ozemlje več držav članic, ne obsega pa oseb, ki v danem obdobju na podlagi pogodbe o zaposlitvi dejansko opravljajo zaposlitev v sami eni državi članici, nato pa v naslednjem letu na podlagi druge pogodbe o zaposlitvi opravljajo delo v drugi državi članici.

18 Predložitveno sodišče, ki navaja, da je ta pojem v dveh zadevah, ki sta mu bili predloženi, razlagalo različno, meni, da je treba Sodišču postaviti vprašanje za odpravo dvomov v zvezi s tem.

19 V teh okoliščinah je Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče, Poljska) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba pojem osebe, ki je običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic, iz člena 14(2), prvi stavek, Uredbe [št. 1408/71] razlagati tako, da zajema osebo, ki na podlagi ene same pogodbe o zaposlitvi, sklenjene z enim delodajalcem, v obdobju, zajetim s to pogodbo, opravlja delo na ozemlju vsake od vsaj dveh držav članic ne sočasno ali vzporedno, ampak v zaporednih nekajmesečnih obdobjih, ki si neposredno sledijo?“

Vprašanje za predhodno odločanje

20 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 14(2) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da se uporablja za osebo, ki v okviru ene same pogodbe o zaposlitvi, ki je sklenjena z enim delodajalcem in ki določa opravljanje poklicne dejavnosti v več državah članicah, več mesecev zaporedoma dela le na ozemlju vsake od teh držav članic.

21 V zvezi s tem je treba spomniti, da mora biti oseba, da bi zanjo veljal člen 14(2) Uredbe št. 1408/71, običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic (sodba z dne 4. oktobra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, točka 39).

22 V skladu s sodno prakso Sodišča je treba za presojo, ali je treba za osebo šteti, da je običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic, ali pa gre, nasprotno, za dejavnosti, ki so le občasno porazdeljene na ozemlju več držav članic, upoštevati zlasti trajanje obdobij dejavnosti in naravo zaposlitve, kot sta določena v pogodbenih dokumentih, in, po potrebi, dejansko opravljene dejavnosti, in sicer zlasti način, kako so bile pogodbe o zaposlitvi, sklenjene med zadevnim delodajalcem in delavcem, v praksi izvajane v preteklosti, okoliščine v zvezi s sklenitvijo teh pogodb in, splošneje, značilnosti in podrobnosti dejavnosti, ki jih izvaja zadevno podjetje (sodba z dne 13. septembra 2017, X, C-570/15, EU:C:2017:674, točka 21 in navedena sodna praksa).

23 V obravnavanem primeru v predložitveni odločbi ni pojasnjeno, kaj je v pogodbi o zaposlitvi, sklenjeni med zadevno osebo in družbo Format, navedeno zlasti glede kraja opravljanja dela, ki ga je opravila zadevna oseba, in trajanja tega dela.

24 Vendar je iz spisa, predloženega Sodišču, razvidno, da naj bi zadevna oseba v okviru pogodbe o zaposlitvi, sklenjene med družbo Format in njo, od 20. oktobra 2006 do 31. decembra 2009 v Franciji delala od 23. oktobra 2006 in nato v Združenem kraljestvu od 5. novembra 2007 do 6. januarja 2008, v Franciji pa ponovno od 7. januarja 2008.

25 Če je dejansko tako, kar mora preveriti predložitveno sodišče, bi bilo treba šteti, da je zadevna oseba zaporedoma opravljala svojo zaposlitev v dveh državah članicah, pri čemer pa obdobji neprekinjenega dela v prvi državi članici znašata približno trinajst mesecev in skoraj dve leti, z vmesnim obdobjem približno dveh mesecev, ko se je ta opravljala v drugi državi članici. Tako bi bilo treba ugotoviti, da je zadevna oseba v okviru svoje pogodbe o zaposlitvi, sklenjene za obdobje od 20. oktobra 2006 do 31. decembra 2009, skoraj celotno svojo zaposlitev opravljala na ozemlju ene same države članice.

26 Res je, da v zvezi z morebitnimi zaporednimi obdobji opravljanja zaposlitve na območju več kot ene države članice člen 14(2) Uredbe št. 1408/71 ne določa časovnih omejitev.

27 Vendar je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da če je neka zaposlitev na ozemlju ene same države članice za zadevno osebo običajna, ta ne more spadati na področje uporabe člena 14(2) Uredbe št. 1408/71 (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, točka 40).

28 Zato ni mogoče sprejeti, da je oseba, ki opravlja zaposlitev v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, opisane v točkah 24 in 25 te sodbe, zajeta s pojmom „oseba, ki je običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic“ v smislu člena 14(2) Uredbe št. 1408/71.

29 Taka razlaga bi namreč povzročila razširitev področja uporabe te določbe na položaje, v katerih je dejansko trajanje zaposlitve zadevne osebe na ozemlju ene same države članice tako dolgo, da bi bilo treba to zaposlitev šteti za običajno zaposlitev zadevne osebe.

30 Poleg tega je treba poudariti, da določbe iz naslova II Uredbe št. 1408/71, med katere spada člen 14 te uredbe, v skladu z ustaljeno sodno prakso sestavljajo celovit in enoten sistem kolizijskih pravil, katerih cilj je ta, da za delavce, ki se gibljejo v Uniji, velja sistem socialne varnosti ene same države članice, da se tako preprečijo prekrivanje nacionalnih zakonodaj in zapleti, ki lahko iz tega izhajajo (glej v tem smislu sodbe z dne 16. februarja 1995, Calle Grenzshop Andresen, C-425/93, EU:C:1995:37, točka 9; z dne 13. septembra 2017, X, C-570/15, EU:C:2017:674, točka 14, in z dne 8. maja 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, točka 33).

31 S tem namenom je v členu 13(2)(a) Uredbe št. 1408/71 določeno načelo, v skladu s katerim za zaposleno osebo na področju socialne varnosti velja zakonodaja države članice, v kateri dela (glej v tem smislu sodbo z dne 13. septembra 2017, X, C-570/15, EU:C:2017:674, točka 15 in navedena sodna praksa).

32 Vendar je to načelo podano „[brez poseganja v člene] 14 do 17“ Uredbe št. 1408/71. V nekaterih posebnih položajih se namreč z neposredno uporabo splošnega pravila iz člena 13(2)(a) te uredbe morda ne bi preprečili, temveč nasprotno, povzročili administrativni zapleti za delavca ter tudi za delodajalca in organe socialne varnosti, ki bi lahko ovirali prosto gibanje oseb, zajetih s to uredbo (sodba z dne 4. oktobra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, točka 31 in navedena sodna praksa).

33 Odstavek 2 člena 14 Uredbe št. 1408/71 tako kot odstavek 1(a) tega člena pomeni odstopanje od splošnega načela iz člena 13(2)(a) te uredbe. Člen 14(2) navedene uredbe je torej treba razlagati ozko (glej v tem smislu sodbo z dne 16. januarja 2007, Perez Naranjo, C-265/05, EU:C:2007:26, točka 29).

34 Vendar je treba upoštevati dejstvo, da je zakonodajalec Unije za namene izjeme iz člena 14(1)(a) Uredbe št. 1408/71 očitno menil, da začasna in kratkotrajna napotitev delavca v drugo državo članico, ki traja največ dvanajst mesecev, upravičuje izjemo od pravila države članice kraja zaposlitve iz člena 13(2)(a) te uredbe (glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca J. Mazáka v zadevi Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:267, točka 55).

35 Iz tega sledi, da je treba za zagotovitev skladne razlage določb člena 14(1)(a) in (2) Uredbe št. 1408/71 šteti, da oseba, ki je v zaporednih obdobjih dela zaposlena v različnih državah članicah, običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic v smislu člena 14(2) Uredbe št. 1408/71, če trajanje neprekinjenih obdobij dela v vsaki od teh držav članic ne presega dvanajstih mesecev. Samo s tako razlago se lahko prepreči obidenje načela iz člena 13(2)(a) te uredbe.

36 Zato je treba ugotoviti, da se člen 14(2)(b) Uredbe št. 1408/71, s pridržkom preverjanj nacionalnega sodišča, ne uporablja za položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari.

37 Dodati je treba, da tak položaj *a priori* ravno tako ne spada na področje uporabe člena 14(1)(a) Uredbe št. 1408/71. Le podjetje, ki običajno opravlja znatne dejavnosti na ozemlju države članice sedeža, namreč lahko uživa korist, ki je izjemoma določena v tej določbi (sodba z dne 10. februarja 2000, FTS, C-202/97, EU:C:2000:75, točka 40). V obravnavani zadevi pa v predložitveni odločbi ni pojasnjeno, ali je družba Format v obdobju od 20. oktobra 2006 do 31. decembra 2009 običajno opravljala znatne dejavnosti na Poljskem, ki je država članica, v kateri ima sedež. Poleg tega iz sodbe z dne 4. oktobra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe (C-115/11, EU:C:2012:606, točka 32), ki se je

nanašala na zadevo v glavni stvari, ki se je ravno tako nanašala na družbo Format in dejansko stanje iz istega obdobja kot v zadevi v glavni stvari, izhaja, da ta družba običajno na Poljskem ne opravlja znatnih dejavnosti. Torej se *a priori* ne zdi, da bi bil ta pogoj v obravnavanem primeru izpolnjen, kar pa mora vseeno preveriti predložitveno sodišče.

38 Nasprotno pa tak položaj lahko spada na področje uporabe načela iz člena 13(2)(a) Uredbe št. 1408/71.

39 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 14(2) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da se ne uporablja za osebo, ki v okviru ene same pogodbe o zaposlitvi, ki je sklenjena z enim delodajalcem in ki določa opravljanje poklicne dejavnosti v več državah članicah, več mesecev zaporedoma dela le na ozemlju vsake od teh držav članic, če trajanje neprekinjenih obdobij dela, ki ga je ta oseba opravila v vsaki od teh držav članic presega dvanajst mesecev, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

40 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

Člen 14(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 ter spremembi z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998 je treba razlagati tako, da se ne uporablja za osebo, ki v okviru ene same pogodbe o zaposlitvi, ki je sklenjena z enim delodajalcem in ki določa opravljanje poklicne dejavnosti v več državah članicah, več mesecev zaporedoma dela le na ozemlju vsake od teh držav članic, če trajanje neprekinjenih obdobij dela, ki ga je ta oseba opravila v vsaki od teh držav članic, presega dvanajst mesecev, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Podpisi